

Dopisy do nebe

Majka2 (H.M.)

GRANO SALIS NETWORK

2004

www.granosalis.cz

Na světě vždy byli chudí a bohatí. Mezi těmito dvěma skupinami je hluboká propast. Tyto dvě skupiny se nemají v lásce. Závist, nespokojenost, pocit křivdy, rozdílné společenské postavení, rozdílné životní podmínky a možnosti se uplatnit na jedné straně a pýcha, pohrdání, rozmařilý život, nepochopení, protekce, laciný zisk na straně druhé tuto propast ještě více prohlubují. A přeci Bůh stvořil chudé i bohaté. Pán Ježíš položil život za každého člověka, každému z nás dává šanci, aby našel k Němu cestu. A najít cestu k Bohu, to také znamená najít si cestu k lidem, porozumět jim, mít je rád. Najít si cestu ke všem lidem, k chudým i k bohatým. Není to snadné. Abych pomohla překonat tuto bariéru nepochopení, rozhodla jsem se parafrázovat malinký starý spisek J.A.Komenského " Listové do nebe", který jsem objevila v jednom antikvariátu. Myšlenky J.A. Komenského v tomto dílku obohatily můj život. Myslím, že i dnes po tak dlouhé době mají i vám, milí čtenáři, co říci. Proto se pokusím o ně s vámi podělit.

Majka 2 (H.M)

Dopisy do nebe

V nich chudí a bohatí na sebe navzájem žalují Pánu Ježíši a prosí o posouzení jejich námitek a o spravedlivé vyřešení jejich vzájemného sporu.

Rok 1619

První list chudých Ježíši Kristu

Drahý Pane Ježíši !

Obraceli bychom se k Tobě s obavami a strachem, kdybychom si nebyli jisti tím, že nás nesoudíš podle zevnějšku, ale hledíš k našemu srdci (1. Sam. 16,7)

My chudí tady na zemi snad ani nemáme pro nikoho cenu. Jsme bídní a neznáme nikoho, kdo by se nás zastal. Proto se obracíme k Tobě, Pane, Ty jsi naše jediná útěcha a naděje. Posud naše těžké postavení a pomoz nám! *"Otevři ústa za němého, za právo všech postižených, otevři ústa, sud' spravedlivě a zastaň se utiskovaného a ubožáka"* (Př. 31,8-9). Je smutné, že si musíme stěžovat na naše bratry. Vždyť všichni máme jednoho společného otce-Adama. Máme pocit nespravedlnosti, že jedni jsou bohatí a druzí chudí. My těžkou prací, s námahou a vyčerpáním si jen ztěží vyděláme na nejnutnější živobytí. A oni žijí bez námahy v rozmařilosti a v blahobytu. Cožpak jsi Pane, nestvořil všechny k obrazu svému ? Což jsi nám všem nesvěřil vládu nad dílem Tvých rukou? (Žalm 8,7) Což jsi za nás všechny nezemřel ? Jak je tedy možné, že je mezi námi takový rozdíl? O co byli lepší, že jsi je povýšil nad nás, aby nám poroučeli a žili z naší těžké práce ? O co jsou lepší než my ? Ty přeci vidíš, jak s nám jednájí, že k nám nemají ani soucit ani lásku. Lehkomyslně užívají svého bohatství a my nemáme, co bychom dali do úst. A přitom se od nich nedočkáme, aby nám ze svých přebyteků něco dali. Pyšně si vykračují, a když vidí nuzného, opovržlivě se k němu otočí zády. Což by takovému boháči ubylo, kdyby se nad námi slitoval a něčím nás obdaroval ? Vydávají na odiv svoji zbožnost, ale citu v nich není. Máš, Pane, mnoho takových ctitelů. A nejen to. Musíme na ně pracovat a oni nás jen hlídají a poroučejí. Vydírají nás. Ze své chaloupky musíme dávat větší daně než oni ze svých velikých domů. Když zůstaneme něco dlužní, zacházejí s námi jako s otroky. Tak se stává, že mnozí po celý život těžce pracují, boháčům odevzdávají výtěžky své práce a sami se ani dosyta nemohou najíst. Když jim zůstaneme něco dlužní, vybírají od nás vysoké úroky a tím nás dostávají do ještě větší bídy.

U soudu se před nimi práva nedovoláme. Oni za úplatek překrucují právo a nás se nikdo nezastane. Jen výjimečně se stává, že se chudý dovolá spravedlnosti.

Pro tu naši chudobu s námi pohrdají. My se jim musíme poníženež klanět, klobouky snímat a vzdávat jim úctu. A přitom si nás neváží, vysmívají se nám. Mnohdy si váží svého psa více než chudého člověka. Ani si nepovšimnou, když nám narodí dítě. A když z nás někdo onemocní nebo zemře, jsou k našemu hoři lhostejní, slzu neuroní. Když jim se narodí potomek, všude to rozhlašují. Když hovoří bohatý, musíme se vším souhlasit a chválit jeho moudrost. Promluví-li ale chudý, i kdyby jeho slova byla sebemoudřejší, posmívají se mu a mají ho za blázna. Často nám ani na pozdrav neodpoví.

Jak dlouho se na to budeš dívat, ó Bože ? Kdy se nás zastaneš ? *"Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi: vždyť na sobě zakusil všechna pokušení, ale nedopustil se hříchu."* (Žid. 4,15)

Kde je Tvoje lítost ? Proč nám ji nezjevíš a nesmiluješ se nad námi ? Víme, Pane, že jsi vševědoucí, že znáš každé naše slovo i každý náš skutek. Prosíme tě, povstaň a zastaň se nás ! Nebylo by přeci nespravedlivé žádat Tebe, abys nám všem dal stejně bez rozdílu. Tak, jako jsi nás všechny stvořil, z jedné krve, k jednomu cíli, bez rozdílu. Nechceme, abys nás povyšoval a je ponižoval. Přejeme si, abychom měli všichni stejně. Bylo by to spravedlivé. Ale ať je tak, jak Ty chceš. Jestli se nás zastaneš a zmírníš naši bídu, budeme tě chválit za Tvoji spravedlnost a pokojně Ti sloužit. Zjev se, ujmi se nás chudých, ať všichni poznají, že Ty jsi Bůh spravedlivý a ochránce všech, kdo v tebe doufají. Amen, staň se, králi náš.

Dáno z údolí pláče a zapečetěno slzami Tvých ubohých.

Odpověď Pána Ježíše Krista na dopis chudých lidí

Bud' vám rozmnožena milost a pokoj od Boha Otce skrze mne. Amen.

Moji milí věrní!

Jsem vám vděčný za to, že se se svými starostmi obracíte právě ke mně. Je to správné. "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi" (Mat. 28,18)

Jsem tu, abych podle své vůle všechno řídil, trestal pyšné a zastával se ponížených chudých. " *Tužbu pokorných vyslycháš, Hospodine, jejich srdce posiluješ, máš pozorné ucho, z jednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému...*" (Žalm 10,17) " *Má je pomsta, i odplata*" (5Moj 32,35). Kdo by se tedy pletl do mých záležitostí a chtěl mi brát z ruky meč pomsty, který patří mně, na toho se zuřivě rozhněvám. Lépe činíte vy, kdo se obracíte ke mně o prosbu a o pomoc. Já dobře vím o všem, co se na zemi děje, všechny věci jsou přede mnou nahé a odkryté. " *Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme zodpovídat.*" (Žid. 4,13) Mé oči jsou jasnější nad slunce a pronikají i do nejhlubších tajností. Vídám vaše slzy, slyším vaše nařikání. Zním i vaši horlivost i vaši trpělivost. Chtěli byste, aby byla mezi vámi rovnost v majetku, abych nedával jednomu víc a druhému míň. Ale víte vůbec, co chcete ? Uvědomujete si, že svůj omezený rozum stavíte na místo Božího řízení ?

Odpovězte mi: Jsou všechny dny v roce stejně jasné a teplé ? Chtěli byste, aby tomu tak bylo ? A myslíte, že mají všechny stromy stejný vzrůst? A stejně velké listy ? Nesou všechny stejné ovoce ? Má snad všechno kvítí stejnou barvu a vůni ? Tady vidíte, že Boží ušlechtilost a moudrost dovoluje tyto rozdíly. Dělá-li Bůh rozdíly mezi rostlinami a zvířaty, proč by neměl ve své moudrosti dělat rozdíly mezi nejušlechtilejšími tvory – lidmi ? Všechny vás Bůh stvořil z prachu země (1. Moj.2,7) " *Cožpak nemohu s vámi naložit jako hrnčič, dome izraelský ? je výrok Hospodina. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčičových...*" (Jer. 18,6). Formuji vás tak, jak vás utvářím podle svojí vůle. Cožpak řekne hlína hrnčiči: "Proč tak se mnou zacházíš ?" Nebo: " Proč jsi ze mne učinil zrovna toto? A tak je to i s vámi. Svěřte Bohu vaše životy, ať s vámi činí, co se mu líbí. Vy nevíte, za co prosíte. Smiřte se s tím, že Bůh s vámi nakládá podle své vůle. Jednomu dá bohatství, jinému moudrost, zdraví, nadání... **To ale neznamená, že by toho menšího a chudšího neměl rád. Váš Stvořitel má přeci právo činit to, co se mu líbí.**

Ujišťuji vás, že chudoba není pro vás menším projevem lásky. Naopak. Vy kteří jste v očích lidí chudí, máte jedno velké bohatství: **Nouze vás naučila nespoléhat jen na sebe. Hledáte Boží ochranu, pomoc a lásku. Máte dar víry.** Jeho cenu poznáte až na konci věků. Bohatý člověk, který žije v hojnosti, si myslí, že Boha nepotřebuje, že si na všechno stačí sám. Ztrácí víru, poklad, který se nedá za peníze koupit. Nezávidte bohatým ! Navrch se sice bohatě oblékají, zdobí se šperky a kožichy, ale v hloubi duše mají neklid, strach, hněv a nečistotu. K čemu jsou jim bezstarostné radovánky ? To všechno je pomíjivé. Pro vás je užitečnější skromné jídlo, které přijímáte jako Boží dar s vděčností, než stoly přeplněné lahůdkami, kterých se bohatí přejedli a ani si jich neváží, **To, co máme každý den, nám zevšední a sama sladkost neustálým požíváním přestane být sladká. Ale můj duchovní pokrm, který získáte se nikdy nepřejí. Jednou mi dáte za pravdu.**

Nenechte se oslepit trpytivým oblečením bohatých. Neklanějte se jim jako nějaké modle ! Nezávidte jim! Neobdivujte je! Raději svou mysl obraťte ke mně! Mrzí vás, že si vás pro vaši chudobu neváží ? Podívejte se na mne! Mohl jsem získat celý svět: " *Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne: Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět. Tu mu Ježíš odpoví: jdi*

z cesty, satane, neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému se budeš klanět a jeho jediného uctívat“

(Mat. 4,8-10).

Dobře jsem věděl, proč jsem nevyměnil lásku k Bohu za pomíjivé světské bohatství. Lidský život je krátký. Co si sebou odnesete, až zemřete ? Nic! Co dnes patří vám, bude po letech patřit někomu, koho ani nebudete znát. Před Boží soud si nikdo své bohatství nevezme. Tam budete stát všichni stejně – chudí i bohatí, Co zbude bohatým, když přijdou o své bohatství ? U mne budou mít cenu zcela jiné hodnoty, neboť “ *Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějnictví, zbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Rekl jsme už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mítí podíl na království Božím. Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání..” (Gal. 5, 19-22) Nazýváte mne Mistrem a Pánem, a máte pravdu: skutečně jsem “(Jan 13,13) A přitom jsem se na zemi všeho zřekl, žil jsem v chudobě, neměl jsem, kde bych hlavu složil. Jedl jsem skromně a na majetku jsem nelpěl. A hle: Jsem živ !*

Ani mně si bohatí nevážili, ale pohrdali se mnou. Ani mně nedávali almužny. Ale já jsem viděl do budoucna. Pro věčný život jsem byl ochoten podstoupit nouzi, hanbu i utrpení. Uvědomte si, že váš život netrvá dlouho. Nevíte, kdy skončí .. **Až zemřete, zanecháte tu svoji chudobu jako bohatý své bohatství. A já vám slibuji, že kdo je mi věrný, toho neopustím a zastanu se ho před mým Otcem. To je vaše naděje do budoucna.** Tu chraňte ve svém srdci, je to bohatství, které předčí všechno bohatství světa. Mějte se dobře, moji milí, a ani v těžkostech nepřestávejte ve mne doufat. “*Ve světě máte soužení, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět!*” (Jan 16,33)

Ježíš Kristus, Spasitel všech svých věrných milých

Kristův dopis k bohatým

Ježíš Kristus, Věčný Boží Syn a nejvyšší vládce veškerého dění vzkazuje své požehnání všem, kteří k všeobecnému blahu používají hodnost Bohem svěřených.

Moji milí !

Netajím se před vámi, lidé moji, že jsem obdržel dopis od chudých a pronásledovaných lidí. Stěžují si na vás, jak s nimi bezcitně zacházíte, pohrdáte jimi, vydíráte je a používáte proto nim násilí. Víím, že se to často stává. Zním skutky všech a nemohu mlčet k volání chudých.

Oni by si přáli, abych ubral z vašeho bohatství a jim přidal tak, aby měli všichni stejně. Ale to není má vůle.

Já jsem Pánem všech lidí. Vyzývám vás, abyste se svých podřízených vážili, neubližovali jim, ale abyste jim prokazovali milosrdenství z toho, co jsme vám daroval.

Každý majitel, který má veliké jmění, najímá své úředníky ne proto, aby mu jeho majetek rozkradli, ale aby ho věrně a poctivě spravovali. Aby z výtěžku vypláceli zaměstnancům poctivý díl. Mně patří celá země.

A vás, moji milí, jsme pověřil tím, abyste o můj majetek pečovali a přinášeli z něho užitek. A ne abyste si ho přivlastnili. Na to vy, boháči, rádi zapomínáte. Chcete být plnomocnými pány nad majetkem, který nepatří vám, ale mně. Já jsem ten, kdo " mění časy i doby, krále sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým a poznání těm, kdo mají rozum " (Dan. 2,21)

Já povolávám na svoji zemi své služebníky a rozdělují hřivny podle své vůle. A proto si uvědomte, že hospodaříte v mém vlastnictví a že máte hospodařit tak, jak já si přeji. Pokud budete jednat jinak, vyhledám vás a za nevěrnost budu trestat.

Proč pohrdáte svými bližními ? Snad kvůli hrstce zlata, kterou jsem Ti, boháči, dal ? Nebo kvůli oděvu, do kterého jsem Tě oblékl ? Či kvůli stoličce, na kterou jsem tě posadil ? Bloudíš, člověče, když se vypínáš nad ostatní, bloudíš a Tvoje kroky směřují ke zlému. Vy všichni jste moji služebníci a já mám moc nakládat s vámi, jak se mi líbí. Dám, co chci, komu chci. Jinému nedám, když nechci. Budu chtít, dám také. Proč se nad bližním povyšuješ jen proto, že jsem Tobě dal víc než jemu ? Proč jím pohrdáš ? Proč se na něho vlídně nepodíváš ? Já vidím, co se děje na zemi, o všem si vedu záznam:"Ukládám si do měchu vaše slzy „(Žalm 56,9) Ty slzy zhořknou a budou pro vás připraveny jako hořký nápoj, který budete muset vypít vy všichni, kdo se dopouštíte krutosti ! Nemohu trpět, abyste utiskovali a pohrdali chudými, kteří jsou mi věrní. Nemohu se dívat na nešlechtnost, aby tomu, komu jsem málo dal, i to málo bylo ubíráno. Vy byste k nim měli přistupovat s lítostí a s láskou byste jim měli udělovat dary z toho, čeho máte dostatek. Tím byste chudé potěšili a současně umlčeli závist, která se jinak rozroste v jejich srdcích. Dokázali byste tím váš cit a lásku. Viděli jste snad, že by dobytek škodil dobytku ? A vy, kterým Bůh daroval rozum, spolu nedokážete v klidu žít ? Kdybyste se podívali na mne a vzali si příklad z mé pokory, vlídnosti a dobroty. Já, Boží Syn, když jsem přijal na sebe úděl rovný vám, lidem, nestranil jsem nikoho z vás, nikoho jsem se neštít, nikým jsem nikdy nepohrdl, s každým jsem rád promluvil, navazoval přátelství, ochotně vysvětloval a pomáhal všude, kde mě potřebovali. A Tebe, boháči, má láska projevená dary vede k bezcitnosti ? Tím, že máš víc než druzí, odvracíš se od nich a pohrdáš jimi ? Ach, tím oplácíš moji dobrotu ? Nebylo by snad lepší nedarovat Ti nic a to, co máš, vzít si zase zpátky ? Chraňme se od mého hněvu, boháči !

Varuji vás ještě znovu, abyste se nemohli vymlouvat. Je psáno: "Miluj svého bližního jako sám sebe." (Mat. 22,39). A také „ Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi „ (Mat 7,12) „Vynášejte pravdivé rozsudky a ať každý prokazuje svému bratru milosrdenství a slitování. Neutiskuj vdovu a sirotka, bezdomovce a trpícího, nikdo ať ve svém srdci nezamýšlí proti bratru nic zlého " (Zachar. 7.9-10) „Nelpěte na veškerém vašem majetku, ale ponechávejte chudým, aby i oni mohli žít. (Rút 2,16)

„Když Tvůj bratr zchudne a nebude moci vedle tebe obstát, ujmeš se ho jako hosta a přistěhovalce a bude žít s tebou " (3. Moj. 25,15)

„Milujte své nepřátele, číňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým. Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec " (Luk 6,35-36)

Tento dopis vám píše proto, abyste věděli, co je moje vůle, abyste ji činili a nedopouštěli se zlého. Pak ani chudí nebudou mít důvod si na vás stěžovat. Aby každý z vás od této chvíle měl větší soucit ke svým bratrům. Znovu vám nařizuji, abyste neutiskovali chudé. „Všichni buďte jedné mysli, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní „ (1Petr 3,8)

Nevyžadujte od nich víc, než jsou schopni vám dát. V těžkostech jim buďte oporou. Nyní znáte moji vůli. Snažte se ji plnit, abyste ušli mému hněvu. Mějte se dobře!

„Vám, kteří jste bohatí v tomto věku, přikazuji, abyste nebyli pyšní a nedoufali v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatřuje vším, co potřebujeme. Napomínám vás, ať konáte dobro a jste bohatí v dobrých skutcích, štedří, dobročinní. A tak si strážejte dobrý základ pro budoucnost, abyste obdrželi pravý život “ (1 Tim 6,17-19)

Amen

Odpověď' bohatých na psaní Kristovo

Vůbec nás nepřekvapuje, že nás upozorňuješ na hlasy chudých, které se k Tobě neustále ozývají. I my je musíme často poslouchat. Prosíme Tě ale, abys nedopřával slechu jen ukřivděným nuzákům a ničemníkům, ale abys vyslechl i nás. Víme, že kdybys měl lidi soudit jen podle jejich nářků a žalování, museli bychom tento spor prohrát. Ale my věříme, že dáš ve své spravedlnosti i na náš hlas a že soud neprohrajeme.

Chceme Tě upozornit na to, že si chudí zvykli nařikat víc, než je opravdu bolí. Jen bědují a stěžují si na svoji bídu, ale přitom nevyvíjejí žádné úsilí k tomu, aby se z ní dostali. Sami nad sebou by měli plakat, protože si za svoji bídu mohou sami. Vždyť Ty jsi řekl, že *"žehnáš těm, kteří se bojí Hospodina, jak malým, tak velkým "* (Ž 115,13) Řekl jsi: *" Žijte v Hospodinově bázni, jeho svatí, vždyť kdo se ho bojí, nemají nedostatek "* (Ž 34,10) Sám David říká : *"Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci žebrali o chléb "* (Ž 37,25) Ty bys určitě předivným způsobem zajistil spokojený život těm lidem, kdyby se svojí leností, rozpustilostí a špatnostmi od Tebe neodvraceli. Cožpak je naší povinností krmit lenochy a podporovat ty, které Ty nepodporuješ ?

Pomáhat těmto lidem přeci nemá smysl. I když je něčím obdarujeme, neváží si toho, náš dar promrhají a za krátko se zase topí ve stejné bídě. Je-li jim milejší být chudými ve své pohodlnosti, ať si jsou. Proč se s nimi máme stále zlobit ? Ať pracují a budou mít všechno, co k životu potřebují ! Nebralo by konce, kdybychom měli každému povaleči donekonečna udělovat almužny. O všechno bychom se připravili a nakonec bychom neměli nic ani my, ani oni. Ty jsi nám daroval naše hřivny k tomu, abychom z nich přinášeli užitek, a ne k tomu, abychom je lehkomyšlně promarnili.

Oni nařikají, že jsme nemilosrdní. Ale ať řeknou, ke komu jsme nemilosrdní! Ano, k těm, kteří si nezaslouží, aby se nad nimi někdo smíloval. Proč bychom měli rozdávat hrsti zlata lidem slepým, nuzným, chromým a jinak postiženým, když k nám přicházejí ? Stačí snad dát jim drobnou minci, kousek chleba. Kdo nás za to může obvinít ? Musíme si všimnout i toho, jestli žebrák není podvodník. On nám po pravdě neřekne, kolik chleba a peněz už vyžebal. Ty sám jsi řekl: *"Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině "* To přeci nemůže být hřích, když jsme na své jmění opatrní ! Čím víc se chudým dává, tím víc utrácejí a ničeho si neváží. Laciný zisk je vede k pohodlnosti. Ani lidé zcela bídni si nemohou stěžovat. Každá obec má pro ně stranou peníze a stará se o ně. A co na tom, že krom toho nejnutnějšího nic nemají ? Zase jsou ušetřeni velkých starostí, které máme my. Chtějí na nás, abychom jim půjčovali na dluh. Ale ty říkáš: *"Velmi zle dopadne ten, kdo se zaručil za cizího, kdežto kdo zaručování nenávidí, je v bezpečí. "* (Přís. 11,15) Někteří z nás přišli o většinu majetku jen proto, že se zaručili za chudé.

Nelíbí se jim, že k nim máme malou úctu. Kdyby raději mlčeli! Což se jim máme klanět jen proto, že jsou chudí ? Spíš oni by si měli vážit nás. Tím, že nám dopřáváš hojnost v životě, že nám svěřuješ mnohé dary, dokazuješ, že nás máš rád, a to víc nežli je. Každý hospodář vyžaduje od svých podřízených úctu. Tvůj majetek, Bože, jsi nám dal do rukou,

abychom ho jako věrní hospodáři spravovali. Což tedy nemáme právo na to, aby si nás chudí vážili ?

Stěžují si, že je obíráme o jejich majetek. Vždyť co si od nich můžeme vzít, když skoro nic nemají. A když jim něco sebereme, zaplatíme za to. Z toho všeho je vidět, že nářky chudých jsou neoprávněné že nestojí na poctivém základě. Skládáme naději ve Tvoji spravedlnost, že lenochy zanecháš v nouzi. Věříme, že nám, kteří starostlivě pečujeme o tebou svěřený majetek, požehnáš. Jsme přesvědčeni, že se Ti naše životy a naše práce líbí a že nás neopustíš.

Amen.

Veřejná odpověď Ježíše Krista, v níž oznamuje bohatým i chudým svůj názor na jejich dopisy

Já dobře znám nářky chudých i obhajoby bohatých. I kdybyste volili slova sebevýmluvnější, mne neoklamete. I já vím o rozdílu mezi vámi, a přeci tuto skutečnost úmyslně neměním.

Myslíte si, že vás neslyším. Ale mýlíte se. Cožpak já, který jsem stvořil lidské srdce mu a nerozumím ? Cožpak já, který jsme stvořil oko, nevidím ? A já, který jsem stvořil ucho, že neslyším ? Před mnou se neukryje žádný skutek. Znam každou vaši myšlenku: *"Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, z dálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku, i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, už víš všechno."* (Žalm 139,1-4) Víím o všem dobrém i zlém, co se děje mezi chudými a bohatými, mezi zbožnými a nevěřícími. *"Mám na zřeteli všechny jejich cesty, neskryjí se přede mnou, před mým zrakem svou nepravost neschovejí "* (Jer. 16.17) Ale ať je vám všem známo toto: Svůj soud odkládám na poslední den přítomného věku světa, kdy hlasem Boží polnice povolám k soudu vás všechny. Bez rozdílu – budete tam všichni: chudí i bohatí, žádný přede mnou neunikne. Všechn soud je dán mně *"Otec nikoho nesoudí, ale všechny soud dal do rukou Synovi, aby všichni ctíli Syna jako ctí Otce "* (Jan 5,23)

Úmyslně vám zatajuji den i hodinu, kdy se Boží soud bude konat. Proto se stále snažte žít tak, abyste se mohli přede mnou postavit v pevné víře v mé milosrdenství. Na soudu už nebude čas na výmluvy, pláč, prosby o odpuštění. Tam už nebudete mít možnost napravit vaše viny. Každý bude souzen podle svých skutků. *"Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. "* (Zj. 20,12)

Při soudu už bude pouze čas spravedlnosti a ne milosrdenství. Nebude tam příležitost omluvit se, smířit se s těmi, komu jsme ublížili, nebude tam možnost najít znovu ztracený vztah k Bohu. K tomu máte čas nyní, čas, který Bůh vyměřil, využijte ke smíření a s lidmi i s Bohem. Již nyní odpouštějte těm, kteří vám ublížili, již nyní si dejte do pořádku všechny vztahy a záležitosti. U Božího soudu už k tomu nebudete mít příležitost. *"Potom anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozvedl svou pravici k nebi a přísahou při tom, který je živ na věky věků, který stvořil nebesa, moře a všechno, co v nich je, potvrdil, že lhůta je u konce."* (Zj. 10,5) Proto si každý z vás dejte do pořádku své věci a svědomí jak nejlépe umíte, abyste mohli obstát.

Vás, chudí, žádám, abyste zanechali násilného vymáhání dobročinnosti od ostatních. Neboť *"Já budu trestat, má je odplata"* (Žid. 10,30) Zbytečně nenaříkejte a nežalujte, **ale s trpělivostí dokazujte, že přijímáte svůj životní úděl jako Boží vůli.** I když může být váš život těžký, nereptejte proti Bohu. Bůh ví, proč zrovna na vás chudobu dopouští. Myslete na to, co o vás říkají bohatí – že jste leniví, rozmařilí, hádáte se, že neumíte hospodařit. Žijte tak, abyste dokázali, že jejich obvinění nejsou pravdivá. Chudoba sama o sobě vás nespasí, pokud budete takoví, jak o vás hovoří vaši protivníci. Já znám vaše skutky a vím, kteří chudí jsou zbožní a poctiví, a kteří ne. Snažte se získat jiné, nepomíjitelné bohatství, které nelze zaplatit ani koupit: Usilujte být bohatí v Bohu. Naplňte svoje srdce pokorou a láskou, aby vaše nynější chudoba byla začátkem věčného blahoslavenství.

O vás, bohatých, vím, že jste dvojí: jedni lepší než druzí. Vy lepší užíváte mého bohatství, které jsem vám na krátký čas propůjčil, k mé oslavě. To vám je a bude ke cti. Nepřestávejte ve svém poctivém díle. Snažte se využívat mých darů ku prospěchu všech, buďte dobrotiví a užiteční všem, kdo vás potřebují. Mějte soucit s chudými a postiženými lidmi a nepřestávejte jim prokazovat milosrdenství. To vám bude k chvále v poslední den.

Neboť: *"Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili"* (Mat 25,40) *"neboť jsem hladověl a dali jste mi najíst, žíznul jsem a dali jste mi pít, byl jsem na cestách a ujali jste se mě. Byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou"* (Mat 25,35-36) *"Což nevíte, že Hospodin půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí za jeho dobročinnost?"* (Přís. 19,17)

A vy, bezbožní boháči, proč vydíráte svůj lid? Což nevíte, že i na vás čeká Boží soud?

Vězte, že *"mzda dělníků, kteří žali vaše pole, a vy jste jim ji upřeli, volá do nebes. A křik ženců pronikl k uchu Hospodina zástupů"* (Jakub 5,4) Lkaní těch, které šidíte a vykořisťujete proniká do mých uší. Pokud se nenapравíte, budu vás trestat za to, že dary, které jsem vám svěřil, jste sobecky a nezodpovědně využívali. Za to, že se nadýmáte a povyšujete, zdobíte se navrch šperky a přitom si zacpáváte uši před hlasem vašeho svědomí. Proto z vás u soudu svleču vaše drahé šaty, na kterých jste si tolik zakládali. Odejmu vám vaše šperky i zlato. A budete stát přede mnou bez okrasy jako všichni ostatní. Co potom na vás zbude dobrého a chvályhodného? ! Domy vám zpustnou, po smrti vám nic nezůstane. *"A nyní vy, boháči, plačte a naříkejte nad pohromami, které na vás přicházejí, Vaše bohatství shnilo, vaše šatstvo je moly rozežráno, vaše zlato a stříbro zrezavělo, ale ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Nashromáždili jste si poklady – pro konec dnů ... Žili jste rozmařile a hýřili jste na zemi, vykrmili jste se pro den porážky"* (Jakub 5,1-3)

I když vám hrozím budoucí pomstou, věřte, že jsem do svých dlaní vyryl i každého z vás, každého, kdo se odvrátí od své cesty za bohatstvím tohoto světa a kdo hledá cestu ke mně. Svě věrné chráním jako zřítelnicí svého oka. Každého člověka dobře znám. Ale nebudete-li činit pokání a neodvrátíte – li se od svých zlých cest, tento život vám k ničemu nepospěje. *"Vzejde slunce a svým žářem stráví trávu, květ opadne a tráva zajde. Tak i boháč se svým vším shonem vezme za své."* (Jakub 1,11) **I proč hynete, lidé, moji?** Proč spoléháte na nejisté zboží? Proč budoucího, nepomíjitelného bohatství nehledáte? Což nevíte, že těm, kteří bez pokání zůstanou, řekne Pán a soudce v onen

den: "Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům ! Hladověl jsem a nedali jste mi jíst, žíznul jsem a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách a neujali jste se mě. Byl jsem nahý a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení a nenavštívili jste mě. Tedy odpoví i oni: Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení a neposloužili jsme Ti ? On jim odpoví: Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili." (Mat. 25,41-45) Žijte v bázni přede mnou a nezapomínejte, že jste byli stvořeni jako všichni ostatní lidé, že celá země patří mně. I co nyní vlastníte, je mé. A já budu soudit podle toho, jak budete s mým majetkem hospodařit.

Vám všem bohatým – těm lepším i horším – říkám: Snažte se být stále lepší, činite dobré skutky. Almužna se přece nedává proto, aby se pomohlo tomu, kdo je dobrý, ale proto, aby se pomohlo tomu, kdo pomoc potřebuje. Ať si o vás lidé říkají cokoli, já všechno vidím a znám srdce každého z vás. A na světlo přivedu každý váš skutek. Nebudu vás soudit podle toho, co o vás říkají lidé, ale můj soud bude podle Boží spravedlnosti. A ta je neměnná, je jako oheň, který plápolá proti každé nešlechetnosti a nepoctivosti, jako oheň, který nikdo nevydrží.

Přemýšlejte, dokud je ještě čas. Což nevíte, že nemilosrdným bude odplaceno nemilosrdenstvím ? Snažte se tedy, vy bohatí, ne v majetku, ale v dobrých skutcích, abyste našli milost u Boha ?

To je vše, co jsem vám chtěl vzkázat. Jako že živ je Hospodin, věřte, že nechci, aby jediný z vás zahynul. Ale běda těm, kdo pohrdají mými radami. "Hle, přijdu brzo a má odplata se mnou: odplatím každému podle toho, jak jednal " (Zj. 22,12)

Jistě přijdu brzy. Amen.

"Přijď, Pane Ježíši! " (Zj 22,20)

Závěr:

Děkuji J.A.Komenskému, že po tolika letech jeho slova tak dojímavě promlouvají k lidskému srdci, které ve všech dobách touží po porozumění a lásce. Pomáhají totiž odstranit sociální překážku : závist a lidskou nenávisť. Učí lidi nahradit ji láskou k Bohu a k člověku.

Jsem šťastná, že jsem se mohla s vámi o tuto zkušenost podělit.

Majka 2 (H.M.)